

Arhiepiscopia Timișoarei
Către.....
Parohia.....
Localitatea.....
Județul Timiș

† IOAN
ARHIEPISCOP AL TIMIȘOAREI
ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI
PASTORALĂ
LA NAȘTEREA DOMNULUI

Timișoara
2024

„Veniți, credincioșilor, să ne înălțăm dumnezeiește și să vedem cu adevărat dumnezeiasca pogorâre de sus în Betleem. Și curățindu-ne mintea prin viață să aducem în loc de mir, fapte bune; să pregătim prin credință intrarea Sărbătorii Nașterii și din adâncurile sufletelor să strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, Celui în Treime, prin Care S-a arătat între oameni bunăvoirea, mântuind pe Adam din blestemul cel dintâi, ca un iubitor de oameni.”

din cântările Praznicului

„Dar ce să spun, ce să grăiesc? Minunea mă înspăimântă. Cel Bătrân în zile S-a făcut Prunc. Cel ce stă pe scaun înalt și preaînălțat este așezat în iesle. Cel nepipăit, Cel curat, Cel nealcătuit, Cel netrupesc este cuprins de mâini omenești; Cel ce a rupt legăturile păcatului este înfășat în scutece pentru că vrea asta. Vrea să prefacă necinstea în cinste, vrea să îmbrace cu slavă pe cel neslăvit, vrea să arate chip de virtute pe cel supus ocării. Veniți să sărbătorim! Veniți să prăznuim!”

*Sfântul Ioan Gură de Aur,
„Cuvânt la Ziua Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos”*

Însemnare:

P.C. Preoți vor citi credincioșilor această Pastorală în bisericile din parohii în prima zi de Crăciun, iar în filii, a doua zi, la Sfânta Liturghie.

*Binecuvântați Sfinți Români, ne
încredințăm azi rugăciunilor voastre către
Bunul Dumnezeu!*

*Iubiți frați și surori în Domnul, rog pe
Dumnezeu să vă încununeze pe toți cu cinste!*

*Al vostru, al tuturor,
de tot binele voitor,*

†
*Ioan,
Mitropolitul Banatului*

*Data în Reședința noastră Mitropolitană din
Timișoara, la 25 Decembrie 2024.*

† IOAN,
*Din mila lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Timișoarei și
Mitropolit al Banatului*

*Iubitului nostru cler, cinului monahal
și drept-credincioșilor creștini, har, milă
și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi,
părintească binecuvântare.*

*„Iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi
pentru tot poporul, că vi S-a născut azi Mântuitor,
Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.”
(Luca 2, 10-11)*

Iubiți frați și surori în Domnul,

*Dăm Slavă Bunului Dumnezeu Care ne-a
învrednicit să ajungem în pace la acest
Mare Praznic al bucuriei: Nașterea Domnului
nostru Iisus Hristos.*

Azi, ne spune și nouă, ca odinioară păstorilor din Ierusalim, Îngerul Domnului: „Iată vă binevestesc bucurie mare” (Luca 2, 10). Nu fiți triști astăzi, ci împărtășiți-vă din bucuria adusă de Sus, de Îngerul Domnului.

Bucuria Nașterii lui Hristos Domnul s-a împărtășit credincioșilor în Biserica lui Hristos de peste două milenii. Să ne umplem azi inimile de această bucurie, să ne alăturăm păstorilor și împreună cu ei să mergem și să-L aflăm și să ne închinăm Mântuitorului Hristos.

Să mergem după înger și după păstori, dar să nu vă îndoiiți în credință văzând că nu ne conduc la un palat împărătesc, ci la Peștera de la marginea cetății lui David: Betleem. Aici Îl vom găsi pe Împăratul Hristos așezat pe cel mai modest tron: o iesle.

Ieslea a fost tronul lui Hristos când a venit să-Și ia înapoi împărăția pe care satan și îngerii lui voiau să o stăpânească și să o ducă în adâncul întunericului.

Hristos a venit și pentru cei care sunt în suferință. El n-a venit să împartă lumea în cea a suferinței și în cea a bucuriei. O singură lume, aceea a bucuriei în Duhul Sfânt.

Luați-vă ortaci de drum spre Împărăția lui Dumnezeu pe cei în suferință. Nu uitați că șchiopul și orbul cunosc mai bine calea către cer decât tine.

Iubiți fii duhovnicești,

Vă doresc la acest Sfânt Praznic al Nașterii Domnului să auziți la poarta cerului aceste cuvinte, pe care ni le-a spus odinioară Hristos: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la Mine” (Matei 25, 34-36).

Doamne, cât ne-am depărtat de Tine! Rogu-Te, fie-Ți milă și nu uita de noi!

Dumnezeu, când l-a creat pe om, l-a încununat cu cinste, dar omul nu a păstrat-o. A venit Hristos să-l încununeze din nou pe om cu cinstea pe care i-a dat-o la creație. Dumnezeu este încununat cu slavă și pe om îl dorește încununat cu cinste.

Doamne, ne-am pierdut cinstea, ajută-ne s-o dobândim iar!

Fiți oameni cinstiți, ne spune Dumnezeu. De oameni cinstiți are atâta nevoie azi societatea noastră.

Nu vă fie frică, fraților, să iubiți și să fiți cinstiți!

Fraților,

Să nu rămânem ancorați cu mintea în vremelnicie, ci în veșnicie. Să nu rămânem legați de ceea ce este pământesc, ci să ne silim să dobândim prin harul Duhului Sfânt Împărăția cea de Sus. Nu uitați că nu puteți intra în Împărăția cea de Sus singuri, fără frații lui Hristos aflați în suferință.

Să nu-L căutăm, fraților, nici azi pe Fiul lui Dumnezeu în palate împărătești, ci în lumea fraților Săi, lumea celor smeriți, a celor credincioși și în lumea suferinței.

Fără îngeri, păstorii nu L-ar fi găsit pe Hristos în peșteră. Fără acea stea vie, magii nu L-ar fi aflat pe Hristos. Omul nu descoperă singur, ci i se descoperă, căci Dumnezeu este în întunericul cel luminos.

Hristos era foarte aproape de Irod, dar el nu L-a aflat. Hristos nu i S-a descoperit lui Irod, deși era lângă el. Venea mereu la templu și nu L-a văzut. Nu cu ochii Îl vedem pe Dumnezeu, ci cu inima. Astăzi, omul vede chiar și inima atomului și o parte din nemărginitul spațiu sideral, dar nu toți Îl văd pe Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului. Este însă dramatic faptul că nu ne găsim și nu ne vedem pe noi în mijlocul acestei minunate creații a lui Dumnezeu.

Suntem absenți și căutăm o altă lume, cea a păcatului, nu lumea bucuriei, cea adusă de îngerii și de Hristos Domnul.

O fi mai dulce lumea tristă a păcatului și a urii, decât cea pe care ne-o descoperă Hristos și îngerii Lui?!

Nu părăsiți Bucuria cea găsită în peșteră. Adevărul, Hristos, nu ni S-a descoperit undeva dincolo de infinit, ci într-o peșteră.

Hristos aduce infinitul lângă noi, transcende timpul și spațiul. Hristos viază într-o lume fără timp, în care dorește să ne ducă și pe noi și să ne treacă din timp în veșnicie. Omul, în Hristos și în veșnicie, nu mai moare.

Hristos biruie moartea și frânge aripile timpului.

Timpul bate la porțile veșniciei, dar aici el nu mai are acces. Timpul, în fața veșniciei se stinge, se frânge. Veșnicia este casa lui Dumnezeu și în ea efemerul, relativitatea, nu pot intra.

Fraților, să ne plecăm genunchii în fața ieslei din care Hristos Domnul împărățește lumea.

Să îi aducem toată cinstea noastră Fecioarei Maria, care L-a primit și care a fost scara pe care a coborât Fiul lui Dumnezeu din înaltul cerului. Dumnezeu Tatăl Îl încredințează unei firave Fecioare pe Fiul Său la venirea în lume.

Iată cum Dumnezeu lucrează prin Fecioara Maria la împlinirea planului Său din veac: restaurarea omului căzut.

Tot ce creează Dumnezeu este veșnic, ne spune și plăpândul fir de iarbă, care, toamna se ofilește și primăvara iarăși înverzește.

Dumnezeu este dătător de viață, nu de moarte. Întreaga creație a lui Dumnezeu este vie. Și stânca are în ea o scânteie din nimbul vieții. Vedeți, nu pentru îngerii S-a întrupat Hristos, ci pentru om, pentru a-L ridica din robia morții. Hristos vine în această lume ca Prunc, adică a venit și pentru prunci și pentru părinții lor, pentru tot omul din lume.

Încă mai curge timpul, ne mai duce pe aripile lui, doar să îi spunem unde să ne ducă. Iată, timpul ia chip de rob al omului, îl slujește ca pe un stăpân al său. Cu ce vom răsplăti timpului?! Cu viața noastră pământească.

Binecuvântați timpul și nu-l blestemați.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Fără îngeri și fără păstori nu L-am fi găsit pe Hristos, zicem noi în cugetul nostru. Însă, înainte de a-L găsi noi pe Hristos, ne-a găsit El: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16).

Azi, cu mintea luminată și trează prin harul lui Dumnezeu, ne întoarcem spre Cel ce din înălțime a venit să ne caute pe noi și să ne întoarcă prin harul Său în Împărăția Sa cea dumnezeiască.

În veșnicie timpul va fi o amintire neuitată de omul născut și legănat de timp. Timpul ne-a fost a doua mamă în această viață pământească.

Mama ne-a hrănit de la pieptul său pentru creștere, timpul ne-a hrănit cu viață întru înveșnicire.

Ne despărțim de timp și pășim în veșnicia lui Dumnezeu. Aici dorește să ne ducă Cel ce S-a născut azi în ieslea din Betleem. O Fecioară Îl aduce pe Hristos în timp, supunându-se Lui, iar El ne duce în veșnicie.

Iubiților,

În Biserica lui Hristos au trăit și trăiesc oameni care au oprit timpul prin bunul simț, prin fapte bune și au ținut lumea să nu se prăbușească în necinste.

Timpul se măsoară în fapte bune, nu în secunde.

Viața este o cale cu sens unic.

Credeți în iubire și o să ajungeți pe aripile timpului la porțile cerului.

Trăim azi o prelungită iarnă de neiubire, din care nu mai putem ieși fără Cel trimis de Tatăl: Unicul său Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos. El este Cuvântul viu, Lumina vie, și prin El avem viață veșnică.

Domnul a venit să ne ducă într-un ieri care n-a fost.

Hristos S-a întrupat din Fecioara Maria, venind cale lungă din înaltul cerului până în Peștera Betleemului să ne găsească pe mine și pe tine, cei căzuți între tâlharii păcatului. Hristos m-a găsit. Eu mă caut în această lume și nu mă găsesc și zic: Doamne, ce lung e drumul către mine! De multe ori găsesc mai repede lumea și desfătările ei, decât pe mine. Mai repede găsim o stea în îndepărtatul spațiu sideral, decât să ne găsim pe noi și pe Hristos din noi.

O fi atât de tainic Hristos de nu-L găsim?! Biblia ne spune că nu, căci S-a descoperit și păstorilor și înțelepților magi.

Doamne, încă mai ești în peșteră. Rogu-Te, lasă-mă să Te află și eu!

O spune și Biblia și memoria comunități umane, căci Hristos S-a născut în cetatea lui David, Betleem. Omul Îl aștepta pe Hristos, nu-și pierduse nădejdea că va veni. Știau și îngerii căzuți, care mărturisesc zicând: „Ce ai Tu cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești?” (Matei 8, 29) Omul își ancorase mintea dincolo, nu în finit, nu aici. Finitul îl încătușează pe om, în finit omul se simte ca un canar într-o colivie. Abia dincolo de infinit omul se simte liber, întors acasă, la Dumnezeu.

Trăim azi încă durerea timpului și zicem: Mă dor anii care au trecut, mă doare ieri, mă doare azi, mă doare mâine, mă doare clipa pe care am pierdut-o, cea în care am trăit fără Hristos. Mă doare mintea că nu am căutat lumina cea vie, mă dor aripile că nu am zburat mai repede peste timp.